

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5059/2018
04.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужила АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., Република ..., које заступа пуномоћник Снежана Силашки, адвокат из ..., против туженог ДОО "ГГ", кога заступа пуномоћник Татјана Шијан, адвокат из ..., ради својине и исплате, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 395/18 од 14.02.2018. године, у седници већа од 04.09.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужила изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 395/18 од 14.02.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 9234/2017 од 23.10.2017. године у ставу 1. изреке, примарни тужбени захтев је делимично усвојен, а ставом 2. изреке је одбијен примарни тужбени захтев тужила којим су тражиле да се утврди њихово право власништва на стану пројектоване ознаке, површине 33,38м² који се према уговору о купопродаји закљученог у ... 25.10.2004. године између туженог као продавца и тужила као купца налази на ... спрату у ламели ... вишестамбене зграде на углу улице ... и ..., а који је ближе описан у изреци, те да се обавезе законски заступник туженог ДД да преда у посед тужиоцима ЋЋ и АА стан број ... који се налази на ... спрату стамбено – пословне зграде у улици ... број ... ближе описан у изреци пресуде, односно да им преда кључеве од предметног стана и да потпише записник о примопредаји истог, а тужени је дужан да призна и трпи да се тужиоци ЋЋ и АА укњиже са правом власништва на напред наведеној непокретности сваки са по 1/3 у јавним књигама на основу ове пресуде. Обавезан је тужени да тужиоцима по основу неисплаћене закупнине по уговору о закупу некретнине од 08.12.2005. године коју је био дужан да исплати у износу од 150 евра месечно исплати 150 евра за сваки месец почев од новембра 2007. године, па до дана извршења обавезе од стране туженог утврђене овом пресудом у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења. Евентуални тужбени захтев је делимично усвојен, па је обавезан тужени да тужиоцима на име враћања стеченог без основа исплати 7.757,40 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС који буде важио на дан исплате са каматом у

висини стопе коју прописује Европска централна банка почев од 25.10.2004. године као дана стицања без основа, па до исплате до 25.12.2012. године, а од 25.12.2012. године па до исплате за камату у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећан за осам процентних поена. Одбијен је евентуални тужбени захтев преко напред досуђеног износа, а до тражених 21.000 евра, као и део евентуалног тужбеног захтева у делу којим траже законску камату на износ од 21.000 евра. Обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 169.800,00 динара у року од 15 дана. Одбијен је предлог тужиоца за издавање тражене привремене мере.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 395/18 од 14.02.2018. године, жалба туженог је делимично усвојена, па је преиначена пресуда Основног суда у Новом Саду П 9234/2017 од 23.10.2017. године у побијајућем усвајајућем делу одлуке о примарном тужбеном захтеву, тако што је одбијен примарни тужбени захтев у делу којим је тражено да се тужени обавезе да тужилама по основу неплаћене закупнине по уговору о закупу некретнине од 08.12.2005. године исплати износ преко 55,41 евро до првостепеном пресудом досуђених 150 евра за сваки месец почев од новембра 2007. године до извршења обавезе од стране туженог у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења, затим је преиначена првостепена пресуда у побијајућем усвајајућем делу одлуке о евентуалном тужбеном захтеву, тако што је одбијен евентуални тужбени захтев у делу којим је тражена исплата камате на досуђени износ од 7.757,40 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате за период од 25.10.2004. до 31.03.2012. године. У преосталом делу жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда у побијаном, а непреиначеном усвајајућем делу је потврђена. Обавезане су тужиле да туженом на име трошкова жалбеног поступка исплате 6.000,00 динара у року од 15 дана под претњом извршења.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиле су благовремено изјавиле ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужила неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, 25.10.2004. године закључен је уговор о купопродаји стана у изградњи између туженог као продавца и ЋЂ и АА који је за предмет имао једнособан стан описан у пресуди за уговорену фиксну цену од 1.729.380,00 динара односно по паритету 1 евро за 74,00 динара, што чини 23.370 евра. Уговорено је да ће купац цену да исплати, тако што ће на дан потписивања уговора исплатити 21.000 евра, док ће преостали износ од 2.370 евра исплатити најкасније до уселења, а продавац је преузео обавезу да изградњу предметног стамбено-пословне зграде у оквиру које се налази непокретност заврши најкасније до 2005. године. Истог дана ЋЂ и АА су исплатили 21.000 евра и тиме исплатили већински део купопродајне цене за предметни стан при чему је о исплати сачињена и потписана признаница.

Између ЕЕ као закуподавца и ЋЋ као закупца 08.12.2005. године је закључен уговор о закупу непокретности којим је уговорено да закуподавац даје, а закупца прима у закуп једноособан стан на дуже време за период закупа при чему је утврђено да је закупца закуподавцу на име закупнине исплатио 150 евра, па је закуподавац својим потписом потврдио да је од 15.12.2005. до 15.01.2006. године закупца измирио обавезу плаћања закупнине. Уговорена је и динамика месечног плаћања, статус корисника имају ЋЋ и АА, а чланом 8. странке су се сагласиле да трошкове закупнине предметног стана сноси тужени на основу уговора о купопродаји стана у изградњи. Тужени је неко време по закључењу уговора плаћао закупнину за стан у коме су као подстанари становали ЋЋ и АА, али је престао да то чини због тешке финансијске ситуације када су закупнине наставили да плаћају тужиоци. Привредни суд у Новом Саду је 24.01.2011. године донео решење којим је отворио стечајни поступак над туженим, потврђено је усвајање Унапред припремљеног плана реорганизације, па је стечајни поступак обустављен решењем које је постало правноснажно 01.06.2011. године. У наведеном Унапред припремљеном плану реорганизације поред осталог је наведено и да је њиме предвиђено да се сви стечајни повериоци процентуално намире са 36,94% након усвајања плана у року од 18 месеци, а најкасније до 31.03.2012. године. У плану је наведено да обавезе према повериоцима на локацији где је требало да буде изграђена зграда са станом који су тужиоци уговорили износе 679.669 евра, да је предвиђено да се у стамбено-пословном објекту изгради 100 станова, 9 локала и 15 гаража, да су од четири предвиђене ламеле изграђене две, док су за друге две постављени само темељи и да ће се намирење свих поверилаца реализовати са 36,94% након усвајања плана, а да су потраживања стечајних поверилаца разврстана у две класе, те да су потраживања поверилаца везаних за ову локацију сврстана у прву класу и износе 14.052.272,00 динара, а наведено је и да ће потраживања која нису евидентирана до рочишта за гласање о унапред припремљеном плану реорганизације бити исплаћена у складу са третманом у својој класи, али да се на накнадно пријављена потраживања не примењују рокови за исплату предвиђени планом. Тужиоцима је наведеним планом признато потраживање у новчаном износу при чему нико није ушао у план са правом својине већ са новчаним потраживањима, с обзиром да зграде нису биле изграђене.

У овој парници, коју су покренули као тужиоци ЋЋ и АА али је ЋЋ у току поступка преминуо, па су парницу, уз АА наставили и други његови законски наследници, тужиоци су основним тужбеним захтевом тражили да се према туженом утврди да су власници стана који је био предмет уговора о купопродаји, те да се тужени обавезе да им стан преда. Евентуални тужбени захтевом су тражили да им се врати купопродајна цена у износу од 21.000 евра као и да им се на име накнаде штете исплати износ закупнине од по 150 евра месечно за стан који су они користили у периоду доцње са предајом уговореног стана од стране туженог. Нижестепени судови су одбили основни тужбени захтев наставши да не може исти бити усвојен због чињенице да зграда није изграђена и да стан не постоји. Када се ради о евентуалном односно облигационом тражењу, нижестепени судови налазе да се тужиоци са тим захтевом могу намирити у складу са Унапред припремљеним планом реорганизације тј. у оном проценту у коме је то планом утврђено, те с тим у вези првостепени суд у том делу и досуђује враћање купопродајне цене, али зато закупнину досуђује у укупном месечном износу, што је другостепени суд својом одлуком преиначио и у односу на то новчано потраживање такође применио проценат из Унапред припремљеног плана реорганизације и тужиоцима досудио сразмеран износ.

Ревизијом се не побија одбијање стварно правног захтева већ став нижестепених судова да се тужиоци могу намирити са својим облигационим тражењем у проценту који је утврђен Унапред припремљеним планом реорганизације због тога што тужиоци сматрају да ово потраживање није обухваћено наведеним планом као и да дужник није у року који је утврђен планом измирио своју обавезу, те да се с тим у вези повериоци односно у овом случају тужиоци могу са својим потраживањем намирити у потпуности.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да су Унапред припремљеним планом реорганизације сви стечајни повериоци предвиђени за процентуално намирење потраживања са 36,94% у року од 18 месеци од усвајања плана. Одредбом члана 167. Закона о стечају ("Службени гласник РС" 104/2009 и 99/2011) који је важио у време усвајања Унапред припремљеног плана реорганизације, је прописано да по доношењу решења о потврђивању усвајања плана реорганизације сва потраживања и права поверилаца и других лица и обавеза стечајног дужника одређена планом реорганизације уређују се искључиво према условима из плана реорганизације. Усвојен план реорганизације је извршна исправа и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена. Из наведеног произилази да се и тужиоци у конкретном случају морају намиривати са својим потраживањем у складу са напред поменутих планом реорганизације односно у проценту који је утврђен тим планом без обзира да ли су они учествовали у поступку односно да ли је конкретно њихово потраживање било обухваћено унапред припремљеним планом реорганизације. Тужиоци тврде да тужени није поступио по унапред припремљеном плану реорганизације, али се у том случају примењује одредба члана 173. Закона о стечају којом је прописано право поверилаца у таквој ситуацији и то не утиче на проценат намирења потраживања о коме је напред било речи.

С обзиром да се ни осталим наводима из ревизије не доводи у сумњу правилност нижестепене одлуке, то је ревизија одбијена као неоснована на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић